



Истинският преподавател е този, който вдъхновява студентите

материал на Борислав Борисов

26



специалност на фокус



**Преподаването
е диалог,
двупосочно
обогатяване,
израстваме
заедно**

Проф. Анна Кръстева

е преподавател по политически Науки в НБУ. Тя е Doctor honoris causa на Университета Лил 3, Франция, както и гост-професор в Института за политически изследвания в Париж и Лил. Проф. Кръстева е главен редактор на международното списание Southeastern Europe (Brill), председател на Международния научен борд на Висшето франкофонско училище по администрация и управление, председател на Международния научен съвет на Дома на науките на човека в Дижен, Франция, член на Борда на Дипломатическия институт. Има стотици публикации, както и научни трудове в сферата на политическите науки.

Професор Кръстева, като начало, вие сте една от малкото жени професори в България. Как се случи така, че сте професор по политически науки?

Две причини ме вдъхновиха за избора на политологията – демократична и теоретична. Комунистическият режим дълго време не признаваше политологията като наука, тя беше въведена късно като университетска дисциплина, така че за мен тя носи духа на свобода, на правото да мислиш критично за управляващите и да изследваш динамиката на демократизацията.

Теоретичните ми предпочитания към политологията са свързани с нейния иновативен характер – аз самата се занимавам с нови и перспективни направления като дигиталната политика, контестаторната граждансътвеност, нови гражданска мобилизации, миграция и глобализация.

Професурата е професионално признание на изследователска и преподавателска дейност, които върши със страст и вдъхновение. Само миналата година съм изнесла 20 доклада на международни конференции в 16 страни от 3 континента – от Бостън до Банкок, от Талин до Берлин и Белград. Ръководя глобален проект по секуритизация и човешки права с участници от всички континенти. Огромна чест беше и поканата да участвам в Глобалния форум по демокрация.

Какво е за вас да преподавате на млади студенти?

Преподаването е призвание. Следя всички новости в моята област и преподавам на студентите най-интересното от световната и родната политология. Още по-важно, уча ги на самостоятелно и критично мислене. Невероятно удовлетворение е да виждам как студентите израстват като мислещи и отговорни млади хора и да допринасям за тези креативни трансформации.

Преподавам на три езика – български, френски и английски, на студенти от различни страни, които ме зареждат с пъстротата на своите реакции, разнообразието и богатството на интеркултурните си перспективи. Наи-красивото в преподавателската работа е шансът да се учуваш, а студентите

Няма по-голямо удовлетворение от това – да срещам успешно реализирани млади политолози



нистрация на всички нива е широко отворена за нашите кадри, ще ги откриете с най-висока концентрация в отделите за международни отношения, европейски проекти и интеграция. Говорим за Европа и наистина все повече млади политолози избират европейска кариера в европейски и международни институции.

От тъй екранните виждате много политолози, което е българска реализация на европейското разбиране, че журналистиката трябва да се надгражда наг образование по конкретни дисциплини: първо трябва да станеш експерт в определена област – политика, европейска интеграция, международни отношения и т.н., и наг тази експертиза да надграждат журналистически умения.

Неправителственият сектор – гражданска организација и асоциации – търсят активно нашите дипломанти заради критичното и креативното им мислене, способностите им за проектна дейност и за екипна работа.

По-теоретично ориентираните се насочват към докторантури, преподавателска и изследователска кариера. На другия полос – най-привлечените от динамиката на практиката се ориентират към бизнеса, който ценят иновативността, способността за работа в бързо променяща се среда.



Винаги успявам да ме изненадам.

Преподаването е диалог, двуподечно обогатяване, израстваме заедно.

Защо трябва да запишем Политически науки?

В някои страни като Франци политическите науки имат статута на „висше училище“, по-висок и престижен от университетска дисциплина и подготвят политически и управленски елит.

Съвсем правомерно питаме за политически науки в множествено число, те включват и политологията, и международните отношения, дипломацията, европейската – нови и перспективни направления, които карат младите да мечтаят.

Най-важният въпрос е какво можем да работим, след като завършим тази специалност?

Разнообразни професионални пътища и бърза реализация – така бих синтезирала пътя на нашите дипломанти. Политолози работят в щабовете на всички партии и на всички изборни кампани. Публичната ами-

Няма по-голямо удовлетворение от това навсякъде – от София до Брюксел, от родни до международни институции и организации – да срещам успешно реализирани млади политолози.

Много важен въпрос е защо българските политици масово не са с Политически науки, а с какво ли не. Не се ли обезсмисля тогава ученето на такава наука?

Прав сте в критичното си отношение към неудовлетворителното качество на нашия политически и управленски елит, към никото ниво на публичния дебат, към манипулиращото поднасяне на информация от не малко медии.

Живеем във време на фалшиви новини и пост-истина. Какво можем да направим политолозите, за да променим тази публична среда? Един малък, но показателен пример от минулата година. По време на разгорещените страсти за избирателна система, които се водеха от тъй звезди с много патос и малко знания, Българската политологична асоциация излезе с авторитетно станови-

ще за реалните предимства и ограничения на избирателните системи. Целта бе да се информират българските граждани, така че да могат да сравнят екзалитирани идеализации на определена избирателна система с анализ на политическите последствия от различни начини на избор на нашите представители.

И аз, и други професионални политолози, се опитваме в медиите да коментираме аналитично, а не партизански и пристрастно, и родната, и международната политика.

Какво научихте най-вече от преподаването през всичките тези години?

Истинският преподавател е този, който възновява студентите, открива им нови хоризонти, стимулира ги към непрестанно саморазвитие и самоусъвършенстване. Истинският преподавател е този, който сам непрестанно се саморазвива и самоусъвършенства.

Младите хора в България са... ?

Непокорни, нетърпеливи, търсещи, устремени!